

[Aksel Larsen.]

skatning, som intet andet land har vovet at indføre til dato. Vi har i udvalget — og det fremgår jo af den beretning, der er omdelt, og som vi formentlig derfor har lov til at støtte os til i debatten her — spurgt, hvorledes man forholder sig til meromsen i Sverige, og vi har fået en del materiale, som anskueliggør, at alle mulige svenske organisationer og erhvervsgrupper siger, at det vist principielt er noget udmærket noget. Men først da vi gentog vort spørgsmål, mere skarpt stillet, fik vi noget, der skulle forestille oplysning om, hvorfor man ikke har indført meromsen i Sverige, uanset at man er så glad for den og har arbejdet med den i flere år. Dette svar gik ud på, at der trods alt er noget, som man er betænkelig ved; men noget egentlig udtømmende svar på spørgsmålet, hvorfor de nøler i Sverige, det fik vi ikke. Man vil i beretningen side 69 og 70 se, at der er givet svar på udvalgets spørgsmål 38, som lød:

„Virker detailomsætningsafgiften i Sverige tilfredsstillende efter henholdsvis den svenske regerings, de politiske partiers, erhvervslivets og forbrugernes vurdering?“

Det er et spørgsmål, der er stillet i tilslutning til spørgsmål 37:

„Hvad er begrundelsen for eller årsagen til, at man i Sverige ikke, trods flere års forberedelse, har indført merværdiafgift?“

De oplysninger, vi fik fra finansministeriet herhjemme, henviser udelukkende til oplysninger, man har fået af ledende embedsmænd i det svenske finansministerium. De er altså yderst officielle; de henviser også til udtalelser af den svenske regering, men de giver alligevel ikke nogen forklaring på, hvorfor den svenske regering efter at have udarbejdet et lovforslag undlod at søge at få det gennemført.

I den forbindelse er jeg nødt til at gøre den højtærede finansminister opmærksom på, at når man i svaret til spørgsmål 38, som kan læses på side 70 i udvalgets beretning, påstår, at for så vidt angår den svenske regerings og socialdemokratiets stilling til merværdiafgift og detailoms, henvises til besvarelse af spørgsmål 37, er der ikke i besvarelsen af spørgsmål 37 noget om det svenske socialdemokratis stilling til merværdiafgift og detailoms, men kun nogle

oplysninger om, hvad svenske embedsmænd siger, og hvad disse kan meddele om regeringens stilling. Hvis vi ikke kan få anderledes oplysninger, henstiller jeg til regeringen i Danmark, at den søger oplysning om sine svenske partifællers mening om det, og jeg lægger vægt på, at det bliver opklaret, for der må være en virkelig alvorlig grund til, at man i Sverige nøler og ikke vover at gå over til dette skattesystem, skønt man har forberedt det i mange år, medens vi herhjemme kun har syslet med det i knap og nap 1 år.

Det påstås endvidere, at regeringen har et forslag til skattereform, men jeg kan ikke i det materiale, udvalget har modtaget, finde andet end en skitse fra regeringen til en såkaldt skattereform, og den skitse antyder kun, at man jo kunne foretage visse mindre ændringer i visse skatteskalaer, hvorved folk med relativt små indtægter kunne få nogle skattelettelser og dertil forøge børnetilskuddene, hvilket i øvrigt gav anledning til en dialog mellem det ærede medlem hr. Poul Hartling og den højtærede statsminister om, hvem der kan byde højest i så henseende. Men vi har ikke fået hverken en skitse eller et forslag til nogen virkelig skattereform, kun til visse sociale kompensationer, hvis man gennemfører merværdiomsen.

Jeg tillader mig at henvise til den skitse til skattereform, mit parti har forelagt i udvalget; den er vi kommet frem med efter at have foretaget et studium af hele vort skattesystem og efter at være animeret til dette studium igennem det svar, vi har fået fra finansministeriet om skattebyrdens fordeling på de forskellige indkomstgrupper. Som jeg har haft lejlighed til at sige under den politiske debat, er denne statistik højest ufuldkommen, men hvis man studerer den, og den vedrører jo kun lønmodtagere med indtil 50.000 kr.s familieindkomst — man kan se den på side 19 i udvalgets beretning — vil man se, at når man tager den samlede skattebyrde, direkte og indirekte skatter, er progressionen meget, meget lille fra indkomster på mellem 10.000 og 15.000 kr. og til indkomster på mellem 45.000 og 50.000 kr. Det ser altså ud til, at progressionen praktisk taget er gået fløjten. Vi ved ikke, om det fortsætter sådan, at den procent, der svarer til skattefamilieindkomsten, bliver ringere, jo højere man kommer op i ind-